

Sygn. akt IC 350/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Świdnicy Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Arkadiusz Marcia

Protokolant Sylwia Jurkowska

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2017 roku w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Bank SA z siedzibą w W.**

przeciwko **E. D.**

o zapłatę

I. powództwo oddala;

II. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 1.085 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 350/17

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Bank SA z siedzibą w W. wniosła pozew przeciwko E. D.. Zażądała w nim zasądzenia na swoją rzecz od pozwanej kwoty 86.750,59 zł. W uzasadnieniu wniosku podała, że w dniu 17.09.2013 r. pomiędzy stronami została zawarta umowa pożyczki. Pozwana nie wywiązała się ze zobowiązania na rzecz strony powodowej, w związku z czym strona powodowa skierowała do pozwanej wypowiedzenie umowy. Wysokość zadłużenia stwierdzona jest wystawionym przez stronę powodową wyciągiem z ksiąg z dnia 25.08.2016 r. na kwotę 86.750,59 zł, w tym kapitał 76.223,28 zł, odsetki naliczone do dnia 24.08.2016 r. w kwocie 6.838,93 zł, koszty 3.688,38 zł. Od należności 76.223,28 zł strona powodowa domaga się odsetek umownych naliczonych od dnia 25.08.2016 r. do dnia zapłaty według stopy procentowej dla kredytów przeterminowanych wynoszącej czterokrotność oprocentowania kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, która w dniu wniesienia powództwa wynosi 10 % w stosunku rocznym, z uwzględnieniem ograniczenia wynikającego z przepisu art. 481 § 2¹ k.c. Podstawę prawną dochodzonego powództwa stanowi art. 498 § 1 k.p.c.

W dniu 18 listopada 2016 r. przez Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniający roszczenie strony powodowej.

Pozwana E. D. w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniosła o oddalenie powództwa. Podała, że w dniu 26 września 2016 r. zawarła ze stroną powodową umowę ugody kredytu nr (...) (...). Oświadczyła, że spłatę kredytu realizuje zgodnie z harmonogramem.

Postanowieniem Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie sprawa została przekazana do Sądu Okręgowego w Świdnicy bowiem pozwana złożyła sprzeciw, co spowodowało utratę przez nakaz zapłaty mocy w całości.

Pismem procesowym z dnia 17 marca 2017 r. strona powodowa cofnęła pozew w części w kwocie 7.000 zł oraz wniosła o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kwoty 79.750,59 zł. Strona powodowa podała, że po wystąpieniu z niniejszym powództwem zawarła z pozwaną w dniu 26.09.2016 r. umowę ugody na dobrowolną spłatę zadłużenia wynikającego z tytułu umowy kredytu. Pozwana uznała zadłużenie wynikające z umowy i zobowiązała się do jego spłaty w 12 ratach miesięcznych płatnych do 30 – go dnia każdego miesiąca począwszy od 30.09.2016 r. Spłata zadłużenia ma nastąpić w 11 równych ratach miesięcznych, każda w wysokości 1.000 zł oraz w ostatniej 12 racie w kwocie pozostałej do spłaty. Tytułem zawartej umowy ugody pozwana dokonała wpłat w łącznej wysokości 7.000 zł, które zostały zaliczone na poczet spłaty kapitału umowy. W związku z powyższym, strona powodowa cofnęła pozew w części w zakresie kwoty 7.000 zł, wskazując, iż żądaniem pozwu winna być obecnie objęta kwota 79.750,59 zł wraz z odsetkami umownymi.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 września 2013 r. pomiędzy stronami została zawarta umowa kredytu „Kredyt (...)” nr (...). Całkowita kwota kredytu opiewała na kwotę 87.178,85 zł. Okres kredytowania został ustalony na 120 miesięcy.

dowód: umowa kredytu „kredyt (...)” z dnia 17 września

2013 r. k. 36

W związku z niewywiązywaniem się pozwanej ze zobowiązania, strona powodowa w dniu 7 maja 2016 r. wypowiedziała umowę łączącą strony.

dowód: wypowiedzenie umowy z dnia 15.03.2016 r. k. 39

Pismem z dnia 30 maja 2016 r. strona powodowa wezwała ostatecznie przysądownie pozwaną do zapłaty łącznie kwoty 84.897,51 zł, w tym kwoty 76.223,28 zł tytułem kapitału, 4.454,25 zł tytułem odsetek umownych, 584,96 zł tytułem odsetek karnych, 3.605,02 zł tytułem opłat i prowizji, 30 zł tytułem kosztów monitu.

dowód: ostateczne przysądowe wezwanie do zapłaty z dnia 30.05.2016 r. k. 63

W dniu 26 września 2016 r. pomiędzy stronami została zawarta ugoda. W treści tej ugody, strony zgodnie oświadczyły, że pozwana zobowiązana jest do zapłaty wymagalnych należności z tytułu umowy o kredyt nr (...) (...) i na dzień 5 września 2016 r. zadłużenie wynosi 85.961,20 zł, w tym kapitał wymagalny 75.223,28 zł, odsetki wymagalne 4.454,25 zł, odsetki karne 2.595,29 zł, opłaty i prowizje 3.688,38 zł. Pozwana uznała zadłużenie i zobowiązała się do spłaty w 12 ratach miesięcznych płatnych do 30 dnia każdego miesiąca począwszy od 30 września 2016 r. Strony ugody ustaliły, że spłata nastąpi w jedenastu równych ratach miesięcznych w kwocie po 1.000 zł miesięcznie oraz w ostatniej 12 racie w kwocie pozostałej do spłaty, a całkowita spłata umowy nastąpi do dnia 30 sierpnia 2017 r. Pozwana realizuje postanowienia zawarte w ugodzie.

dowód: - umowa ugody z dnia 26 września 2016 r. k. 67

Sąd zważył co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Stronę powodową (...) Bank SA z siedzibą w W. łączyła z pozwaną E. D. umowa kredytu z dnia 17 września 2013 r. nr (...) (...). Była to umowa kredytu obrotowego na zakup maszyn i materiałów (...). Strona powodowa uprawniona była do wypowiedzenia umowy w przypadku braku realizacji przez pozwaną obowiązków umownych, w szczególności braku uiszczania rat kredytowych.

Sąd ustalił, że pozwana nie spłacała rat kredytowych, w związku z czym strona powodowa w dniu 15 marca 2016 r. wypowiedziała umowę kredytową oraz w dniu 30 maja 2016 r. skierowała do pozwanej ostateczne przysądowe wezwanie do zapłaty. Sąd ustalił również, że w dniu 26 września 2016 r. pomiędzy stronami została zawarta

pozasądowa umowa ugody na podstawie, której pozwana uznała zadłużenie z tytułu łączącej strony umowy kredytu na rzecz strony powodowej w łącznej wysokości 85.961,20 zł, na którą to kwotę składa się: kapitał wymagalny w kwocie 75.223,28 zł, odsetki wymagalne 4.454,25 zł, odsetki karne 2.595,29 zł, opłaty i prowizje 3.688,38 zł. Strony umówiły się na spłatę zadłużenia w jedenastu równych miesięcznych ratach w wysokości 1.000 zł miesięcznie oraz w ostatniej 12 racie w kwocie pozostałej do spłaty. Całkowita spłata nastąpić ma do dnia 30 sierpnia 2017 r.

Okoliczność tę ustalił Sąd w oparciu o niekwestionowane przez strony dokumenty w postaci umowy kredytu, wypowiedzenia umowy, przedsądowego wezwania do zapłaty oraz umowy ugody z dnia 26 września 2016 r.

Poza zawarciem ugody sądowej przewidzianej w art. 917 k.c. możliwe jest także zawarcie ugody pozasądowej – czyli normalnej umowy, w której strony czynią sobie wzajemne ustępstwa. Ugoda pozasądowa może zostać zawarta zarówno przed wszczęciem postępowania, jak i w jego trakcie – wówczas powinna zobowiązywać powoda do cofnięcia pozwu. Sąd nie jest związany ugoda pozasądową, chociaż tworzy ona nowy stan faktyczny i prawny sprawy, więc musi wpłynąć na jego rozstrzygnięcie.

Zaznaczyć w tym miejscu należy, że ugoda zawarta przed sądem, której osnowę wciąga się do protokołu (art. 223 § 1 k.p.c.) kształtuje stan prawny wyrażający się w powadze rzeczy ugodzonej. Stąd też w razie ponownego wytoczenia powództwa o roszczenie objęte treścią ugody sądowej pozwany może podnieść tzw. zarzut rzeczy ugodzonej, co w przypadku jego uwzględnienia prowadzi do oddalenia powództwa. Należy mieć na uwadze, że sąd nie jest związany ugoda pozasądową, powinien jednak wziąć pod uwagę sam fakt jej zawarcia i przeanalizować jej treść, tym bardziej, że zawarcie jakiegokolwiek ugody oznacza dorozumianą wolę odstąpienia od żądania udzielenia dochodzonej ochrony sądowej. Mieć przy tym trzeba na uwadze, że ugoda taka nie może być instytucją prowizoryczną, niepewną ze względu na możliwość łatwego jej wzruszenia przez strony lub jedną z nich (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 września 1990 roku, II CR 420/90, LEX nr 9036). W sferze stosunków prawnych, mając zwłaszcza na uwadze ochronę autonomii woli podmiotów dokonujących czynności, podważenie ważności czynności prawnej (w tym ugody pozasądowej) na podstawie kryteriów oceny wynikających z zasad współżycia społecznego, musi mieć wyjątkowy charakter. Zatem skoro w powyższej sprawie żadna ze stron ugody z dnia 26 września 2016 r. nie kwestionowała, ma ona moc obowiązującą w stosunku do obu stron umowy.

Stosownie do przepisu art. 5 k.c. nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współżycia społecznego. Zatem podtrzymywanie przez stronę powodową roszczenia, po zawarciu przez strony ugody i złożeniu przez pozwaną sprzeciwu od wydanego nakazu zapłaty uznać należy za nadużycie prawa i musi skutkować oddaleniem powództwa. Zwłaszcza, że jak wynika z twierdzeń obu stron, pozwana wywiązuje się z postanowień zawartych w ugodzie. Roszczenie strony powodowej, na obecnym etapie, jest zatem przedwczesne i z tego powodu podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c.

Strona powodowa w postępowaniu nakazowym poniosła koszty związane z opłatą od pozwu w wysokości 1085 zł. W dniu 26 września 2016 r. pomiędzy stronami została zawarta ugoda, w związku z czym strona powodowa winna cofnąć powództwo i nie doprowadzać do powstania dalszych kosztów procesu. Uzasadnione koszty na rzecz strony powodowej to te powstałe przed zawarciem ugody, tj. kwota 1.085 zł.